

רבי חייא ורבי יהודה הוו אֲזֵלִי בְּאַרְחָא. ומטו לגבי טורין רבִּרְבָן וְאַשְׁכַּחוּ בִּינֵי טוּרְיָא גְרָמִי בְּנֵי נָשָׂא דְהוּוּ מֵאַנוּן בְּנֵי טוּפְנָא. ופִסְעוּ תַלְת מָאָה פְּסִיעַן בְּגֵרְמָא חָדָא. תְּוֹוְהוּ. אָמְרוּ הֵיִינוּ דְאָמְרוּ חֲבֵרְנָא דְאַנוּן לָא הוּוּ מִסְתַּפִּי מְדִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְכַתִּיב, (איוב כא) וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְרַכִּיף לֹא חֲפָצְנּוּ. מָה עֲבָדוּ. הוּוּ סְתִימִין בְּרַגְלֵיהוּ מִבּוּעֵי תְהוּמָא. וּמִיִּין נְפָקִין רְתִיחִין וְלֹא יִכִּילוּ לְמִיקָם בְּהוּ, עַד דְהוּוּ נִשְׁמַטִּין וְנִפְלִי בְּאַרְעָא וּמִיִּיתִין:

וַיִּוָּדְד נח שלשה בנים וגו'. אמר רבי חייא לרבי יהודה, בא ואמר לך דברים ששמעתי בזה. משל לאדם שפמכניס לנגבה שמתעברת [ר"א פרי משה] בפעם אחת, ויצאו שנים או שלשה בנים. [כל] אחד נפרד מאחר בדרךיו במעשיו. זה צדיק וזה רשע וזה בינוני. אף גם כאן שלשה קשרים של רוח הולכים ושטים ונכללים בשלשה עולמות.

בא ראה, נשמה יוצאת ונכנסת בין הרי פרווד, ומתחברת הרוח בנשמה. יורדת למטה, מתחברת הנפש ברוח, וכלם [הולכים ר"א יורדים] ומתחברים זה עם זה. אמר רבי יהודה, נפש ורוח כלולים זה עם זה. הנשמה שורה בדרךיו של בן אדם, [מה] והוא מדור נסתר שלא נודע מקומו.

בא בן אדם להטהר - מסייעין לו בנשמה קדושה ומטהרים אותו ומקדשים אותו ונקרא קדוש. לא זכה ולא בא להטהר - שפתי דרגות פותחים, שהם נפש ורוח בו. אין בו נשמה קדושה [סיוע שלמעלה, וזה כפי דרכו]. ולא עוד, אלא

רבי חייא ורבי יהודה הוו אֲזֵלִי בְּאַרְחָא. ומטו לגבי טורין רבִּרְבָן וְאַשְׁכַּחוּ בִּינֵי טוּרְיָא גְרָמִי בְּנֵי נָשָׂא דְהוּוּ מֵאַנוּן בְּנֵי טוּפְנָא. ופִסְעוּ תַלְת מָאָה פְּסִיעַן בְּגֵרְמָא חָדָא. תְּוֹוְהוּ. אָמְרוּ הֵיִינוּ דְאָמְרוּ חֲבֵרְנָא דְאַנוּן לָא הוּוּ מִסְתַּפִּי מְדִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְכַתִּיב, (איוב כא) וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְרַכִּיף לֹא חֲפָצְנּוּ. מָה עֲבָדוּ. הוּוּ סְתִימִין בְּרַגְלֵיהוּ מִבּוּעֵי תְהוּמָא. וּמִיִּין נְפָקִין רְתִיחִין וְלֹא יִכִּילוּ לְמִיקָם בְּהוּ, עַד דְהוּוּ נִשְׁמַטִּין וְנִפְלִי בְּאַרְעָא וּמִיִּיתִין:

וַיִּוָּדְד נח שלשה בנים וגו'. אמר רבי חייא לרבי יהודה תא ואימא לך מלי דשמענא בהאי. מתל לבר נש דאעיל לנוקבא דמעריא (ר"א איבא דמעהא) בזמנא חדא. ונפקי תרין או תלתא בנין. חד מתפרשא מאחרא בארחוי בעובדוי. דא זפאה ודא חייבא ודא בינוני. אוף הכא נמי תלת קטרי דרוחא אזלין ושטאן ואתפלילן בתלת עלמין.

תא חזי, נשמתא נפקאת ואעיל בין טורי פרודא ואתחבר רוחא בנשמתא. נחית לתתא אתחבר נפש ברוח וכלהו (אולי ר"א נחיתין) ומתחברין דא עם דא. אמר רבי יהודה נפש ורוח פלילן דא עם דא. נשמתא שריא בארחוי דבר נש. (והאי) והיא מדורא טמירא דלא אתיידע אתרהא.

אתא בר נש לאתדפאה, מסייעין ליה בנשמתא קדישא ודכאן ליה ומקדשין ליה ואקרי קדוש. לא זכה ולא אתי לאתדפאה, תרין דרגין פתחין דאנון נפש ורוח ביה. נשמתא קדישא לית ביה (סיועא דלעילא ודא כפום ארמיה). ולא עוד אלא דאי יסתאב